

BURHAN SÖNMEZ • Kırmızı Ayna

İletişim Yayınları 3707 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 674
ISBN-13: 978-975-05-3998-5

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM
1. Baskı 2026, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ Gemini desteğiyle yapılmıştır.

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berkay Üzüm

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41
Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6
Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387
Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,
Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

BURHAN SÖNMEZ

Kırmızı Ayna

BURHAN SÖNMEZ Haymana'da doğdu. Cambridge Üniversitesi akademi üyesidir ve PEN International'ın uluslararası başkanlığını yürütmektedir. Romanları kırk sekiz dile çevrilen Sönmez, Hemingway Ödülü, Vaclav Havel Ödülü, EBRD Edebiyat Ödülü, Sedat Simavi Edebiyat Ödülü ve Orhan Kemal Roman Armağanı gibi ödüllere değer görüldü. ODTÜ'de edebiyat üzerine dersler verdi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitiren Sönmez, insan hakları alanında avukatlık yaparken bir polis saldırısında ağır yaralandı ve Londra'daki *Freedom from Torture* - işkence mağdurları tedavi merkezinde uzun süre tedavi gördü. Cenevre Uluslararası Film Festivali, Inge Feltrinelli Ödülü ve Uluslararası Hrant Dink Ödülü gibi yarışmaların jürisinde yer aldı. *La Repubblica*, *Der Spiegel* ve *The Guardian* gibi basın organlarına yazılar yazdı. *Kuzey* (2009), *Masumlar* (2011), *İstanbul İstanbul* (2015), *Labirent* (2018), *Taş ve Gölge* (2021) ve *Kırmızı Ayna* (2026) adlı romanları yayımlandı. *Franz K. Aşıkları* romanıyla anadili Kürtçede yazmaya başladı (*Evin darên Franz K.*, Lis Yayınları, 2024). Şair William Blake'in *Cennet ile Cehennem*in Evliliği kitabını Türkçeye çevirdi (Ayrıntı, 2016). *Kırmızı Ayna*, Kürtçe yazılan aşlından (*Neynika Sor*, Avesta Yayınları, 2026) yazarın kendisi tarafından Türkçeye aktarılmıştır.

www.burhansonmez.com

Romanın bölüm başlarında yer alan italikli cümleler
Carl Gustav Jung'un *Kırmızı Kitap - Liber Novus* adlı eserinden alınmıştır.

Yazarın kullandığı kaynak metin:
C.G. Jung, *The Red Book - Liber Novus*, İngilizceye çevirenler Mark Kyburz,
John Peck, Sonu Shamdasani, 1. baskı, 2009, WW. Norton & Company.

“Ölmek uyumak –
Hepsi bu – de ki ancak uykuyla son veririz
Bedenimize miras kalan
Kalp ağrısına ve sayısız belaya: bir sondur bu,
Yürekten arzulanacak şeydir. Ölmek uyumak:
Uyumak, rüya görme ihtimalidir: ah, işte bu fena:
Çünkü o ölüm uykusunda kim bilir ne rüyalar gelir
Bu fani hayatın yüklerinden sıyrıldığımızda”

– W. SHAKESPEARE, *Hamlet*, 3. Perde 1. Sahne

İÇİNDEKİLER

1	<i>Sayıları Değil Renkleri Düşünüyorum</i>	9
2	<i>Limanda Seni Bekleyen Gemi</i>	16
3	<i>Muhteşem Eski Zaman Okyanusları</i>	24
4	<i>Güneş Batıyordu</i>	30
5	<i>Yeni Bir Mucizenin Hayali</i>	33
6	<i>Karanlığa Doğru</i>	40
7	<i>Terastaki Bir Saksı</i>	48
8	<i>Çıldırılmış Bir Köpeğin Sesiyle</i>	50
9	<i>Sonra Kâğıdı Ateşe Tutarlarmış</i>	57
10	<i>Sıcak Suyun Buharında</i>	62
11	<i>Istırapı Yok mu İyi Kalmanın?</i>	82
12	<i>Kendimi Hazır Hissediyordum</i>	89
13	<i>Mutluluğu ve İyiliği İçin Göze Almışlardı Bu Acıyı</i>	93
14	<i>Arkamda Dolanan Fısıltılar</i>	109

15	<i>Hangi Tercihin Acısı Daha Az</i>	116
16	<i>Ruhumuzun Bir Alfabetesi</i>	123
17	<i>O Gece Bir Kez de Karanlıktan Doğdum</i>	132
18	<i>Engin Boşluğu Aştım</i>	140
19	<i>Böyle Tuhaf Şeyler Söyleyerek</i>	154
20	<i>Hayat Nasıl ki Oyundan İbaretse</i>	156
21	<i>Nilüfer Çiçeği Onların Kalbini</i>	161
22	<i>O Sırada Gökte Bir Yıldız Kaydı</i>	167
23	<i>Yıllardır Ben Burada Beklerken</i>	172
24	<i>Ne Yapmalı O Zaman?</i>	177

Sayıları Değil Renkleri Düşünüyorum

*Biliyorum, sen buzsun ve sonsun, sen taşların soğuk sessizliği-
sin ve dağların yücesindeki kar, sen göklerin dehşetli ayazısın.*

Daha önce hiç görmediğin bir yerdesin. Bir nehir kıyısında çömelmiş, akıntıya bakıyorsun. Soluęun havada buharlanıyor. Uzanıp avuçlarınla nehrin suyundan alıyor, dudaklarına götürüyorsun. Su boğazından akarken, bunun kentteki suların tadına benzemediğini hissediyorsun. Karşı kıyıda, puslar içinde, kentin silüetini fark ediyorsun ama İstanbul mu, New York mu, yoksa sıra sıra evleriyle uzanan bir Yunan adası mı olduğunu çıkaramıyorsun. Bir hışırtı duyunca başını çeviriyorsun. Taş atımı mesafede bir geyik görüyorsun, kıpırtısız durmuş sana bakıyor. Geniş, dalgalı bir çayırılıkta. Sen de kıpırtısız duruyorsun. Gözlerini kısıp etrafı tarıyor, sonra yavaşça doğruluyorsun. Geyiğe doğru yürüyorsun. Ayaklarının çıplak olduğunu o zaman fark ediyorsun. Gençlik çağındasın. Saçların uzun, tenin pürüzsüz. Geyik birden kaçmaya başlayınca, sen ayaklarının hafifliğiyle ona yetişebileceğine inanıyorsun. Koşmuyor, adeta kırağı kaplı çimen yapraklarında kayıyorsun. Geyik bu di-

yarın parçası, yöneleceği yeri biliyor, yamaçtaki koruluğa dalıyor. Sen hızını artırsan da, ağaçların ve gölgelerin arasında yiten geyiğe yetişemiyorsun. Duruyor, sesleri dinliyorsun. Kırmızı rüzgâr, nehir akıntısı. Ağaçların dalları ince ve uzun. Ağaçların arasında beni görüyorsun. Ben gölgelerin içinde bir gölgeyim, soğukta benim soluğum da buharlanıyor. Oğlum, diye sesleniyorsun bana. Oğlum. Sesin hırıltılı. Ben senin sesinle uyanıyor, başımı kaldırıyorum. Sen de uyanıyor, yüzüme bakıyorsun. Ne oldu, diyorsun. Ben sana, Anne iyi misin, diye soruyorum. Oğlum, diyorsun, o geyik nereye gitti?

Beni korulukta gördün diye benim de senin rüyanı yaşadığımı sanıyorsun.

Pencereden dolunayın ışığı geliyor. Saat gece yarısına yaklaşıyor. Başucundaki ekranda kalp atışın yeşil renkte görünüyor. Serum şişesindeki ilaç yarıya inmiş. İğnelerle delik deşik olmuş kolunu kımıldatırken inliyorsun. Susadım, diyor, soğuk su istiyorsun. Yine o nehir suyundan içmek istersen uykuya dönmen gerek, geyiğin de orada seni bekliyor. Sen bir çimen yaprağısın ve suda dinlenen çakıl taşı, biliyorum, sen sokağın sonunda yanan gece lambasıdır.

Ne zaman geldin, diye soruyorsun bana.

Cevabımı beklemeden devam ediyor, Oğlum, diyorsun, keşke hep yanımda olsaydın. Saat geç olmuş. Yine limanda seni bekleyen gemiye mi gideceksin? Ortalık tenhalaşırken, İstanbul'un sisinde gizlenen o gemiye mi bineceksin? O gemi seni hangi maceralara sürükleyecek bilmiyorum. Sana çocukken anlattığım hikâyelerdeki gibidir deniz. Troya Savaşı'ndan dönenler, denizde başlarına neler geleceğini bilemediler, sen de buradan ayrılırken başındaki felaketlerden kurtulacağını, her şeyin kolay olacağını sandın. Ben de öyle sandım. İnsan, ümitlerinin kurbanıdır oğlum. Savaş bilinen ve deniz bilinmeyendir.